

BÀI HỌC 9

NHỮNG CỬA LỄ BÀY TỎ LÒNG BIẾT ƠN

CÂU GỐC: “*Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời*” (Giăng 3:16).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Ma-thi-ơ 6:19-21; Ê-phê-sô 2:8; 1 Phi-e-rơ 4:10; Lu-ca 7:37-47; 2 Cô-rinh-tô 8:8-15.*

Đức Chúa Trời của chúng ta thích ban phát. Lễ thật vĩ đại này được thể hiện cách hùng hồn trong sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su. “*Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời*” (Giăng 3:16). Lễ thật này cũng được thể hiện trong Lu-ca 11:13.

Chúa ban ơn và tiếp tục ban ơn. Đó là bản tính của Ngài: nhân từ và không ích kỷ. Vì vậy, chúng ta cũng cần phải ban phát. Chúng ta muốn giống như Đức Chúa Trời: nhân từ và không ích kỷ. Suy cho cùng, có ai đã từng nghe đến “*một Cơ Đốc nhân ích kỷ*”? Một Cơ Đốc nhân thật thì không ích kỷ!

Các Cơ Đốc nhân thật dâng lại cho Đức Chúa Trời những món quà Ngài ban cho họ qua những cửa dâng. Những món quà này cho chúng ta một cơ hội tuyệt vời để bày tỏ lòng biết ơn và kính yêu của chúng ta đối với Đức Chúa Trời. Hãy suy nghĩ về ngày mà Đức Chúa Giê-su chào đón tất cả chúng ta ở trên trời. Chúng ta sẽ thấy nhiều người được cứu vì những tiền bạc mà chúng ta đã dâng cho Đức Chúa Trời. Các món quà của chúng ta đã làm cho Phúc âm được chia sẻ với những linh hồn này. Và họ đã chấp nhận lễ thật và sẽ ở trên thiên đàng vì những cửa lễ mà chúng ta dâng để giúp truyền bá sứ điệp cho họ. Thật là một ý nghĩ quý báu!

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu sự quan trọng của sự dâng hiến. Chúng ta có thể dâng tiền bạc, thì giờ, và tài năng lên Đức Chúa Trời. Dâng hiến một cách rộng rãi là một cách mạnh mẽ để sống đức tin của chúng ta và bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời.

“CỦA CẢI NGƯỜI Ở ĐÂU”

Đọc Ma-thi-ơ 6:19-21. Những câu này cho thấy của cải trên trái đất này cố gắng điều khiển đời sống chúng ta. Làm sao chúng ta có thể thoát khỏi sự điều khiển của chúng?

“Của cải người ở đâu, thì lòng người cũng ở đó” (Ma-thi-ơ 6:21). Trong câu này, Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta phải khôn ngoan với tiền bạc và những gì chúng ta sở hữu. Chúng ta có thể chọn lựa để chứa của cải ở dưới đất, hoặc chúng ta có thể chứa của cải ở trên trời. Đức Chúa Giê-su dùng ba chữ để nói về điều gì có thể phá hủy kho báu của chúng ta ở trên đất này. Ba chữ này là “sâu mối,” “ten rét,” và “kẻ trộm” (Ma-thi-ơ 6:19). Ba điều này cho thấy những của cải trên đất chỉ kéo dài một thời gian ngắn. Tất cả chúng ta đã học được cách mau chóng những thứ trên trái đất này có thể được dùng hết và biến mất. “Mọi thứ trên trái đất đều có thể thay đổi. Không có gì chắc chắn hoặc an toàn. Mọi thứ có thể đổ vỡ hoặc bị phá hủy, mất cắp, hoặc bị lạc mất. Nhưng thiên đàng thì trái lại. Mọi thứ ở trên trời sẽ tồn tại mãi mãi, không phai mờ, không hư hỏng, và không mất mát.” – Phỏng trích C. Adelina Alexe, “Where Your Heart Belongs,” trong *Beyond Blessings*, được biên soạn bởi Nikolaus Satelmajer (Nampa, ID: Pacific Press® Publishing Association, 2013), tr. 22.

Hãy suy nghĩ về mọi thứ bạn sở hữu. Có lẽ bạn không sở hữu nhiều thứ. Nhưng chẳng bao lâu, hầu hết mọi thứ của bạn sẽ bị liệng đi. Vì vậy, những người quản gia khôn ngoan cho Đức Chúa Trời sẽ chứa kho báu của họ ở trên trời. Không có gì mất giá trị ở đó. Kho báu của chúng ta sẽ được an toàn. Chúng ta không cần phải lo lắng về những kẻ trộm đột nhập vào thiên đàng để ăn cắp những thứ của chúng ta.

Trong Ma-thi-ơ 6:19-21, chúng ta học được một trong những ý tưởng quan trọng nhất về chức quản gia. Kho báu của bạn muốn điều khiển lòng của bạn, và lòng của bạn đi theo kho báu của bạn. Vì vậy, nơi mà bạn chứa kho báu thì rất quan trọng. Chúng ta phải cẩn thận đừng chứa đầy tâm trí của mình với ý nghĩ về những gì chúng ta cần và muốn. Chúng ta càng tập trung vào những thứ trên thế gian thì càng khó nghĩ hơn về nước trời.

Còn nếu chúng ta nói mình tin vào Đức Chúa Trời, nhưng lại chứa của cải ở dưới đất thì sao? Thì chúng ta không thành thật. Lời nói phải đi đôi với việc làm. Vì vậy, chúng ta phải có đức tin để tin rằng những gì chúng ta dâng hiến cho Đức Chúa Trời được cất giữ trong kho báu ở trên trời (2 Cô-rinh-tô 5:7).

Như được trình bày trong Hê-bơ-rơ 10:34, sự khác biệt giữa của cải dưới đất và của cải trên trời là gì?

CHIA SẺ ÂN ĐIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Như được thấy trong Ê-phê-sô 2:8, món quà vĩ đại mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta là gì?

Món quà vĩ đại của Đức Chúa Trời ban cho chúng ta là ân điển. Ân điển là ân huệ yêu thương của Đức Chúa Trời, và chúng ta không xứng đáng với món quà này. Nhưng Đức Chúa Trời đã tuôn đổ ân điển của Ngài trên hành tinh này. Ân điển của Ngài sẽ thay đổi đời sống chúng ta mãi mãi nếu chúng ta không từ chối món quà quý giá này. Ân điển lớn lao của Đức Chúa Trời ban cho chúng ta bao gồm tất cả sự giàu có và quyền năng của thiên đàng (2 Cô-rinh-tô 8:9). Ngay cả các thiên sứ cũng ngạc nhiên về món quà tuyệt vời này (1 Phi-e-rơ 1:12).

Đức Chúa Trời ban cho chúng ta nhiều ơn phước. Nhưng ân điển trong Đức Chúa Giê-su là món quà tốt nhất cho tất cả mọi người. Nếu không có lời hứa về ân điển của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ không có hy vọng cho tội lỗi của mình. Tội lỗi có sức mạnh khủng khiếp. Con người không bao giờ có thể hy vọng được giải phóng khỏi sức mạnh của tội lỗi bởi sức riêng mình. Việc tuân giữ luật pháp của Đức Chúa Trời không thể giải phóng chúng ta khỏi tội lỗi hoặc cho chúng ta sự sống. “Vậy thì luật pháp nghịch cùng lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao? Chẳng hề như vậy; vì, nếu đã ban cho một luật pháp có thể làm cho sống, thì sự công bình chắc bởi luật pháp mà đến” (Ga-la-ti 3:21). Luật pháp của Đức Chúa Trời là hoàn hảo. Nhưng sứ đồ Phao-lô nói rằng ngay cả luật pháp hoàn hảo của Đức Chúa Trời cũng không thể cứu chúng ta. Chỉ có ân điển Đức Chúa mới có thể cứu chúng ta.

Đọc 1 Phi-e-rơ 4:10. Chúc quản gia liên quan với ân điển thế nào? Ngoài ra, làm thế nào dâng hiến cho Đức Chúa Trời và ban phát cho những người khác bày tỏ ân điển của Ngài?

Sứ đồ Phi-e-rơ nói rằng chúng ta phải chia sẻ với những người khác các ơn phước mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. “Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời” (1 Phi-e-rơ 4:10). Đúng, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta các ơn phước. Vì vậy, chúng ta cần phải trả lại cho Ngài từ những ơn phước Ngài ban cho chúng ta. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta những ơn này vì đức tin của chúng ta nơi Ngài. Chúa đã không ban ơn phước để chúng ta dùng cho sự khoái lạc và ích lợi cho riêng mình. Thay vào đó, Ngài đã ban cho chúng ta những ơn phước để giúp truyền bá Phúc âm về Đức Chúa Giê-su cho người khác. “Các người đã được lãnh không thì hãy cho không” (Ma-thi-ơ 10:8).

Hãy suy nghĩ về tất cả những ơn phước Đức Chúa Trời ban cho bạn. Làm thế nào bạn có thể là người quản gia tốt của các ơn phước mà Đức Chúa Trời ban cho bạn miễn phí?

CỦA LỄ TỐT NHẤT CỦA CHÚNG TA

Đọc Lu-ca 7:37-47. Câu chuyện trong những câu này dạy chúng ta gì về động lực đúng để dâng hiến cho Đức Chúa Trời?

Tác giả Lu-ca kể rằng có một người đàn bà xấu nét nghe nói Đức Chúa Giê-su ngồi bàn tại nhà Si-môn. Nàng đem đến một bình dầu thơm đắt tiền rồi xúc dầu lên chân Ngài. Một số người trong phòng nghĩ nàng đã làm sai. Điều tối tệ hơn, nàng là một tội nhân xấu xa.

Đức Chúa Giê-su đã giải cứu Ma-ri khỏi những quỷ dữ điều khiển đời nàng (Lu-ca 8:2). Sau đó, Đức Chúa Giê-su đã làm cho anh của nàng là La-xa-rơ sống lại. Và lòng của Ma-ri tràn đầy sự cảm tạ Chúa. Dầu thơm của Ma-ri đáng giá hơn bất cứ thứ gì khác mà nàng sở hữu. Ma-ri bày tỏ lòng biết ơn đối với Đức Chúa Giê-su khi nàng xúc dầu thơm của mình lên chân Ngài.

Câu chuyện này cho thấy lý do tại sao chúng ta nên dâng hiến cho Đức Chúa Trời. Chúng ta nên dâng hiến vì chúng ta biết ơn Ngài về tất cả những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Và chúng ta nên biết ơn Ngài vì đã ban cho chúng ta ân điển quý báu của Ngài. Sự rộng lượng của Đức Chúa Trời khiến chúng ta muốn dâng hiến cộng thêm với lòng biết ơn làm cho của lễ có ý nghĩa trong mắt Đức Chúa Trời. Những của lễ này bao gồm không những tiền bạc, mà cũng bao gồm thời gian, tài năng, của báu, và thân thể chúng ta.

Đọc Xuất Ê-díp-tô 34:26; Lê-vi Ký 22:19-24; và Dân số Ký 18:29. Những câu này nói đến việc dâng của lễ cho Đức Chúa Trời. Có lẽ chúng ta sẽ không đem đến những của lễ được nói đến trong các câu này, nhưng những nguyên tắc quan trọng nào chúng ta có thể học được về việc tại sao chúng ta nên dâng hiến cho Đức Chúa Trời?

Những món quà tốt nhất của chúng ta có vẻ nhỏ bé trong mắt chúng ta, nhưng chúng có giá trị rất nhiều trong mắt Đức Chúa Trời, vì bày tỏ chúng ta đặt Ngài trên hết khi chúng ta dâng lên Ngài những của lễ tốt nhất. Chúng ta không dâng hiến để nhận được ơn Chúa. Thay vào đó, chúng ta dâng hiến vì chúng ta biết ơn về món quà của Ngài là Đức Chúa Giê-su.

“Chúng ta phải dâng hiến cho Đức Chúa Trời với tấm lòng biết ơn thì những của lễ nhỏ nhất mà chúng ta dâng cho Ngài sẽ tràn đầy hương thơm của thiên đàng. Và những của lễ đó sẽ có giá trị hơn bao giờ hết. Hãy coi tất cả những gì chúng ta nợ Chúa! Tất cả những của lễ chúng ta dâng cho Ngài dường như rất nhỏ bên cạnh những ơn phước Ngài ban cho chúng ta. Nhưng thiên sứ đem những của lễ này đến cho Chúa, và Đức Chúa Trời chấp nhận chúng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 3, tr. 397.

NHỮNG ĐỘNG LỰC CỦA SỰ DÂNG HIẾN

Lu-ca kể về người đàn bà góa đã dâng một số tiền lớn cho Đức Chúa Trời (Lu-ca 21:1-4). Đúng, những người giàu dâng số tiền nhiều hơn bà ấy. Nhưng trong mắt của Chúa, số tiền của bà thật lớn, vì bày tỏ những gì trong lòng bà. Đức Chúa Giê-su phán rằng, “Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mụ góa nghèo nầy đã bỏ vào nhiều hơn hết mọi người khác” (Lu-ca 21:3).

Chỉ có Chúa biết lý do thật của việc làm chúng ta (Gia-cơ 4:12; Châm ngôn 16:2; 1 Cô-rinh-tô 4:5). Chúng ta có thể làm điều đúng vì lý do sai. Chúng ta không cần nhiều đức tin để dâng hiến khi chúng ta đã nhận được nhiều thứ từ Đức Chúa Trời. Nhưng nếu chúng ta dâng khi phải *hy sinh* thì sao? Thì chúng ta bày tỏ tình yêu trong lòng chúng ta.

Đọc 2 Cô-rinh-tô 8:8-15. Phao-lô nói gì trong những câu này về việc dâng hiến và những lý do tại sao chúng ta dâng? Chúng ta học được nguyên tắc quan trọng nào trong những câu này về việc là những quản gia khôn ngoan về mọi thứ mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta?

Chúng ta dâng hiến vì nhiều lý do khác nhau. Một trong những lý do này là ích kỷ, và một lý do khác là muốn giúp đỡ người khác. Có một cuộc chiến đang diễn ra bên trong chúng ta giữa sự ích kỷ và lòng muốn dâng hiến. Cuộc chiến thiêng liêng này đang tranh đấu trong tâm trí của chúng ta hơn bất kỳ cuộc chiến thiêng liêng nào khác. Tính ích kỷ sẽ làm cho lòng người trở nên lạnh lẽo sau khi được nóng cháy cho Đức Chúa Trời. Vấn đề bắt đầu khi chúng ta để sự ích kỷ xen vào đời sống của mình. Sau đó, chúng ta cố gắng tìm lý do để biện hộ cho sự ích kỷ. Tính ích kỷ sẽ làm cho tấm lòng ấm áp của chúng ta trở nên nguội lạnh.

Những những lý do chính đáng cho việc dâng hiến được thấy trong một chữ: yêu. Chúng ta không thể bày tỏ tình yêu nếu chúng ta không sẵn sàng từ bỏ mình, và không sẵn sàng *hy sinh* để ban phát cho người khác. Đòi khi ban phát có nghĩa là chúng ta phải từ bỏ những gì mình muốn để giúp đỡ người khác.

Chúng ta phải bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời trong đời sống của chúng ta. Sau đó, sự ban phát của chúng ta sẽ bày tỏ tình yêu của Ngài. Một tấm lòng ích kỷ chỉ yêu mình. Vì vậy, chúng ta phải cầu xin Chúa giúp chúng ta “trừ sự ô uế của lòng mình đi, chớ cứng cổ nữa” (Phục truyền 10:16). Sau đó, chúng ta có thể yêu người khác như Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta.

Tình yêu là lý do thật cho việc dâng hiến và giúp đỡ người nghèo. Tình yêu của Đức Chúa Trời đối với chúng ta dẫn chúng ta đến việc đáp lại tình yêu của Ngài.

Có gì sai khi dâng tiền cho Đức Chúa Trời vì chúng ta cảm thấy đó là bổn phận chứ không phải vì yêu mến Ngài?

ĐIỀU TỐT ĐẾN TỪ SỰ DÂNG HIẾN

Đức Chúa Giê-su đã đến để cho chúng ta thấy tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Vì vậy, bây giờ chúng ta hiểu rõ một điều: Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta. Ngài chỉ muốn điều tốt nhất cho chúng ta. Ngài đòi hỏi chúng ta chỉ làm những điều ích lợi cho chúng ta, chứ không làm tổn thương chúng ta. Đức Chúa Trời truyền chúng ta ban phát. Ngài muốn chúng ta là những người ban phát một cách vui lòng. Vì vậy, chúng ta nên vui mừng khi dâng hiến cho Ngài những món quà về tiền bạc. Sau đó, những món quà đó sẽ ban phước cho chúng ta cũng nhiều như chúng ban phước cho những người nhận lãnh. Chỉ có những người ban phát với tấm lòng vui vẻ sẽ biết rằng ban cho thì có phước hơn là nhận lãnh.

Đọc 2 Cô-rinh-tô 9:6, 7. Những câu này cho chúng ta biết ban phát nghĩa là gì?

Dâng một số tiền lớn cho Đức Chúa Trời có thể và nên là một kinh nghiệm rất thiêng liêng. Sự dâng hiến bày tỏ đức tin của chúng ta, và món quà của chúng ta bày tỏ lòng biết ơn đối với Chúa về tất cả những gì Ngài đã ban cho chúng ta trong Đức Chúa Giê-su.

Dâng hiến khiến đức tin của chúng ta phát triển mạnh mẽ hơn. Kinh Thánh nói rằng, “đức tin không có việc làm là vô ích” (Gia-cơ 2:20). Vì vậy, chúng ta phải bày tỏ đức tin của mình bằng những việc chúng ta làm. Không có cách nào tốt hơn để làm cho đức tin phát triển mạnh mẽ hơn. Khi ban phát cách rộng rãi, chúng ta phản chiếu tình yêu thương và lòng nhân từ của Đức Chúa Trời. Bạn có biết rằng khi bạn cho đi, bạn cũng biết thêm về Đức Chúa Trời? Điều đó đúng! Chúng ta kinh nghiệm sự nhân từ của Đức Chúa Trời khi chúng ta ban phát cho người khác. Vì vậy, sự ban phát xây dựng sự tin cậy của chúng ta nơi Chúa và giúp chúng ta “ném thử xem Đức Giê-hô-va tốt lành dường bao! Phước cho người nào nương náu mình nơi Ngài” (Thi thiên 34:8).

“Khuôn mặt của Đức Chúa Giê-su tỏa sáng với vẻ đẹp tuyệt vời. Vẻ đẹp tuyệt vời đó xuất phát từ tình yêu vô vị kỷ của Ngài. Thập tự giá cho chúng ta thấy rằng luật yêu thương là luật sự sống của trời và đất. Tình yêu hy sinh, không vị kỷ bắt đầu trong lòng của Đức Chúa Trời. Trong Đức Chúa Giê-su, chúng ta thấy tình yêu đó. Đó là tình yêu đến từ Đức Chúa Cha.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 20.

Bằng cách nào đức tin của bạn đã trưởng thành từ việc dâng hiến cách rộng rãi mọi thứ mà Đức Chúa Trời ban cho bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đức Chúa Trời có một tấm lòng không ích kỷ. Sự ích kỷ là hành động của Sa-tan. Đức Chúa Giê-su bày tỏ tình yêu của Ngài đối với chúng ta khi Ngài chết trên cây thập tự. Ngài đã ban mọi thứ Ngài có để cứu chúng ta. Rồi Ngài hy sinh mạng sống của Ngài. Điều gì xảy ra khi các tín đồ của Đức Chúa Giê-su nhìn lên cây thập tự? Thì lòng họ tràn đầy sự mong muốn được ban phát. Đó là luật của thập tự giá. Chúng ta phải tuân theo luật này trong đời sống của mình bằng cách chia sẻ và làm việc tốt. Những điều này bày tỏ đời sống Cơ đốc thật sự. Luật pháp của trái đất này là nhận lãnh và vợ vét. Và những người chỉ sống để nhận lãnh cảm thấy rằng nhận lãnh sẽ làm cho họ hạnh phúc. Nhưng những người này sẽ chỉ kinh nghiệm sự đau khổ và sự chết.” – Phỏng trích Ellen G. White, trong *Advent Review and Sabbath Herald*, ngày 17 tháng 10, 1882.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao lòng ích kỷ của chúng ta rất khác với lòng không ích kỷ của Đức Chúa Trời? Chúng ta có thể làm gì để ngăn chặn hành động ích kỷ?
2. “Mỗi người nên tùy theo lòng mình đã định mà quyên ra, không phải phàn nàn hay vì ép uống; vì Đức Chúa Trời yêu kẻ dâng của cách vui lòng” (2 Cô-rinh-tô 9:7). Chử Hy Lạp “vui vẻ” chỉ xuất hiện một lần trong Tân Ước. Chử này cũng có nghĩa là “bày tỏ rất nhiều niềm vui”. Ý nghĩa này nên nói với chúng ta gì về cách chúng ta nên cảm thấy khi chúng ta ban phát?
3. Lập danh sách mọi thứ mà Đấng Christ ban cho bạn. Danh sách này dạy bạn gì về lý do tại sao chúng ta nên ban phát? Đồng thời, danh sách này dạy chúng ta gì về những món quà tốt nhất của chúng ta dâng cho Đức Chúa Trời có thể có vẻ nhỏ so với những ơn phước mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta?
4. Tại sao sự ích kỷ là cách tốt nhất để làm cho chúng ta không có hạnh phúc?
5. Hãy nghĩ về một người nào đó trong hội thánh đang có nhu cầu. Bạn có thể phải sống mà không có cái mà bạn cần để có thể giúp người này. Nhưng hãy nhớ rằng Đức Chúa Giê-su đã bỏ tất cả để cứu bạn. Vậy thì, bây giờ bạn có thể làm gì để giúp người này?